

DZIENNIK LUDOWY

ORGAN POLSKIEJ PARTJI SOCJALISTYCZNEJ

REDAKTOR NACZELNY: ARTUR HAUSNER

Redakcja i Administracja: Lwów, Sykstuska 21 — Telefon w dzień Nr. 24, od godz. 6-tej wieczór: Nr. 4-96 Czek P. K. O. Nr. 142.176

CENA PRENUMERATY:

We Lwowie miesięcznie zł. 5—
z dostawą do domu 5 60
na prowincji 5 0
za granicą 8— **25 groszy**

Zw. Obrony Prawa i Wolności Ludu idzie do wyborów pod numerem

Zamknięcie drukarni, w której drukował się „Dziennik Ludowy”.

LWÓW, 10. 11. (PAT). Dziś rano o godz. 11, została opieczętowana Drukarnia Lwowska, przy ul. Kopernika 11. Drukarnię opieczętowano po komisyjnym stwierdzeniu, że drukarnia ta nie nadaje się do ruchu w obecnym stanie.

Wiadomość ta agencji telegraficznej wymaga uzupełnienia. W powyższej drukarni od kilku dni drukował się „Dziennik Ludowy”. Dawniej drukowała się w niej „Chwila”

i zwinęty już „Dziennik Lwowski”.

Wczoraj zjawiła się w drukarni komisja o godz. 10 przedpoł., a o godz. 12 doręczono polecenie natychmiastowego opieczętowania jej, z powodu niebezpieczeństwa pod względem budowlanym i ogniowym.

Wobec tego rozpoczęta już praca przy „Dzienniku Ludowym” musiała być natychmiast wstrzymana. Opieczętowano w drukarni nasze zapasy papieru i złożone już artykuły.

Uczyniliśmy wszystko, aby wydawanie pisma nie doznało przerwy.

Z powodu tych przeszkód dzisiejszy numer wydajemy w zmniejszonej objętości. — Będziemy się starać, aby „Dziennik Ludowy” ukazywał się w zwyczajnych rozmiarach.

Mimo wszystko i przy pomocy naszych Czytelników, Przyjaciół i Towarzyszy musimy przetrzymać i utworzyć drogę zwycięstwu demokracji i wolności słowa.

—o—

Łajdackie insynuacje.

PARYŻ, 10. 11. (PAT). Polemika, która się toczy od kilku dni między dziennikami „Echo de Paris” i „Le populaire”, oficjalnym organem francuskiego stronnictwa socjalistycznego, wskazuje, że Leon Blum czerpie środki na prowadzenie kampanii, będącej widocznie na rękę polityce niemieckiej, z funduszy swego dziennika. Dziennik „La Liberte” przypomina, że w r. 1923, gdy Francja zajęła Zagłębie Ruhry, „Vorwärts”, oficjalny organ niemieckiego stronnictwa socjal-demokratycznego, nazajutrz po kongresie drugiej międzynarodówki, który odbył się w Hamburgu i na którym obecny był Leon Blum, ogłosił wezwanie do swych czytelników składania ofiar na fundusz na zwalczanie polityki Poincarégo, czyli — jak zaznacza „Liberte” — ówczesnej polityki rządu francuskiego. Składki miały być skierowywane zarówno do stronnictwa socjalistycznego niemieckiego jak i francuskiego. Adres tego ostatniego był adresem dziennika „La Populaire”. Było to przed samymi nowymi wyborami do parlamentu, który powołał do władzy kartel lewicowy. Podkreślając ten fakt, w związku z poważnymi sumami, które dziennik „La Populaire” wydaje obecnie na podobną kampanię, „La Liberte” oświadcza, że naród francuski nie dopuści, aby powtórzyło się obecnie to, co miało miejsce w 1924 r.

Tyle PAT-iczna. Jak widzimy metody są wszędzie takie same.

—o—

Bunt, którego nie było.

WARSZAWA 10. listopada. Wczorajsza prasa samicyjna donosi o „buncie” milicji PPS. Trzech dzielnic Warszawy: Woli, Powiśla i Powązek. Milicjanci tych trzech dzielnic mieli rzekomo zebrać się w koszarach Blocha, gdzie uchwalili rezolucję o wystąpieniu z partii i oddaniu się pod rozkazy p. Piłsudskiego.

Okazuje się, że jest to jedna z wielu sensacyjnych wieści, które z powodu codziennego ich powtarzania efektu, na jakie są obliczane nie przynoszą. Zresztą społeczeństwo już należyte sobie wyrobiło pogląd o „rozłamach” i „buntach” stronnictwa opozycji.

—o—

Aresztowania bez końca.

WARSZAWA 10. listopada. (tel. wł.) W powiecie Łaskim aresztowano dwóch działaczy Stronnictwa Chłopskiego Bolesława Zwierchowskiego i Marjana Szulca za rzekome rozbiście wiecu BeBe.

(Ilu bojówkarzy z Be-Be powinno być dziś siedzieć w więzieniu, za rozbijanie wieców opozycji? — przyp. Red.)

WARSZAWA 10. listopada. (tel. wł.) Aresztowano b. posła (Str. Narod.) w Szeplowie, oprócz tego innych działaczy Stron. Narod. Gozdawskiego, Rózkowskiego i Heimricha w chwili, gdy jechali do Brianska na wiec. Charakterystycznym jest, że na kilka dni przed aresztowaniem, proponowano im dobrze płatną posadę w sejmiku.

Wyjaśnienia Sądu najwyższego.

WARSZAWA 10. 11. (tel. wł.) W związku z protestem przeciw unieważnieniu listy Związku Obrony Prawa i Wolności Ludu w Kaliszu, a zwłaszcza w związku ze stanowiskiem komisji, że powyższych uchwał reasumować nie może, Sąd Najwyższy wyjaśnił, że Komisje Okręgowe nie mają prawa reasumować uchwał odnoszących się do list już zatwierdzonych, natomiast reasumpcja uchwał unieważniających listy może być każdorazowo podjęta.

—o—

Niezwykła kradzież w sądzie.

SIEDLCE 10. listopada. (Pat.) W tych dniach nieznanymi sprawcami dostali się do lokalu Sądu powiatowego w Siedlcach i skradli szereg przedmiotów, stanowiących dowody rzeczowe.

Kłeska faszystów i komunistów w Austrii. Zwycięstwo socjalistów.

WIEDEN, 10. 11. (PAT). Dziś rano ogłoszone zostały rezultaty wyborów do austriackiej Rady Narodowej. Ze 165 mandatów zdobyli: socjal-demokraci 72 (poprzednio 71), chrześcijańsko-socjalni 63 (73), blok Schober w skład którego wchodzi narodowcy niemieccy i Związek Chłopski 19 (21), blok

Heimwehry 8.

W okręgach wiedeńskich zdobyli socjal-demokraci 30 mandatów (29), chrześcijańsko-socjalni 11 (14), blok Schobera 4 (2).

Ogólna ilość głosów oddanych na poszczególne stronnictwa w okręgu wiedeńskim przedstawia się następująco: socjal-demokraci

703.421 (571.464), chrześc.-socjalni 382.882 (437.783), blok Schobera 124.376, demokraci 6.709 (15.112), lista żydowska 2.134 (10.845), komuniści 10.591 (7.521), blok Heimwehry 26.377, narodowi socjaliści (kierunek Hittlerowski) 27.544 i austriacka partja ludowa 8.497.

Z dokumentów przedwyborczych Próby deprawacji nie udały się.

WARSZAWA, 10. 11. (tel. wł.). Dzisiejszy „Robotnik” zamieszcza następujący list, nadesłany przez tow. Alfonsa Wiśniewskiego w Rypinie:

Dnia 5 listopada o godz. 10 wieczór do lokalu Związku zawod. Robotników Rolnych w Rypinie, w którym ja zamieszkuję, przybyli p. Janusz Gorzechowski kandydat na posła z listy BB, Marceł Switalski nauczyciel szkoły powszechnej w Rypinie, Julian Kuzior, inspektor szkolny w Rypinie i niejaki Pyszyński, agitator BBS, mianujący się radnym m. Tarnowa i zaproponowali mi,

abym zlikwidował oddział Związku Robotników Rolnych w Rypinie i stworzył organizację frakcji rewolucyjnej.

A w tym celu w myśl życzeń tych panów, miałem o mającym się odbyć zjeździe robotników rolnych w dniu 9 listopada w Rypinie nie zawiadamić sekretariatu centr. PPS, a natomiast na zjeździe tym mieli wystąpić „działacze” frakcji rewolucyjnej łącznie ze mną.

Za tę robotę zdradzieczą z początku ofiarowano mi 500 zł., a kiedy na tę próbę rozśmiałem się, wtedy sam p. Janusz Gorzechowski wyjął pełny pugilares, ofiarowując mi

500 zł. osobno i 400 zł. miesięcznie przez półtora roku, bez względu na to, czy składki członków będą wpływały czy nie.

„Pertraktacje” i rozmowy były prowadzone przez dwie godziny, aż do północy, to łagodnie, to przy użyciu groźby, chociaż na wszystkie namowy tych panów mówiłem, że

nie mam na sprzedanie swego sumienia, nawet za najwyższe pieniądze.

Po tych bezskutecznych namowach opuścili mój lokal, wyrażając nadzieję, że po namyśle jutro dam im przychylną odpowiedź!

Moraczewski skarży i jest oskarżony.

WARSZAWA, 10. 11. (tel. wł.). W sądzie okręgowym w Warszawie odbyły się dwie sprawy, w których oskarżonym i oskarżycielem byli kolejno tow. Stojan Stefanowski i pan Jędrzej Moraczewski.

P. Moraczewski wystąpił przeciw redakcji „Robotnika” z powodu wzmianki, w której „Robotnik” mówił, że p. Moraczewski wyjechał na wiec podczas plebiscytu robotników naftowych w asyście policyjnej, że jechał z nieczystym sumieniem i dlatego potrzebna mu była eskorta.

W sprawie tej p. Moraczewski twierdzi, że notatka ta obraża go, gdyż autor obra-

ził popularność jego wśród robotników horyzawskich.

Takie są metody sanacji moralnej.

Z socjalistycznym pozdrowieniem

Alfons Wiśniewski

sekretarz Zw. Zaw. Robotn.

roln. w Rypinie.

Wiec kolejarzy zwołany przez B. B.

Tak barwnie plakatowany i tak szumnie zwoływany wiec kolejarzy, który miał odbyć się w ub. niedzielę w sali Sokoła, naprawdę się odbył. Oczywiście, przy pomocy „aniołów stróżów” i z urzędu i nie. Wiec był odwrotnie proporcjonalny do włożonego krzyku, hałasu i wreszcie forsy. Na wiecu było 300 ludzi (pisze nie dziennikarz, wiec na-

prawdę i słownie trzystu), z których prawie połowa opuściła salę, gdy zaczęto wabić deklamacją od rzeczownika Piłsudski.!

Kto mówił nie piszę... Kukły które zawsze obejrzyć można tam, gdzie jest jakiś interes... no bo bussines jest bussinesem.

Tak wygląda siła sanacji u kolejarzy...

—o—

KOPERNIK **DZIS UROCZYSTA PREMERA** **LEW**
 Monumentalny dzwonek polski, będący wyczynem najlepszych artystów sceny polskiej.
Śpiewy, Chóry, Mowa w języku polskim.
NA SYBIR (Płomienne serca).
 Reżyserja: HENRYK SZARO.
 Symbol wielkiej miłości, krwi i poświęcenia p. t.
 W głównych rolach: J. Smosarska, A. Brodzisz, E. Bodo, B. Samborski, Mieczysław Frenkel, Kazimierz Justjan, Mira Ziemińska. Wspaniała ilustracja muzyczna skomponowana przez H. Warsa.
 Początek seansów: w Koperniku o godz. 8-ciej, w Lwie o godz. 3.30.
 Bilety wolnego wstępu i karty z wyjątkiem redakcyjnych i urzędowych nieważne aż do odwołania.
LEW **KOPERNIK**

Wyłącznie KINO MARYSIENKA — Aparatura dźwiękowa „Western-Electric“
HARRY LIEBRE Peggy Norman, Ernest Verbes i Herman Picha w pierwszym śpiewno-dźwiękowym 14 aktowym filmie p. t. **Walc Naddunajski**
 Szampańskie arcydzieło dźwiękowe z życia stolicy naddunajskiej pełen humoru, szaleństw i swawoli — Nadto rewelacyjne dodatki dźwiękowe! Początek w sobotę i niedzielę o godz. 8-ciej, w dni powszednie o godz. 3.30.

Bankietowe mowy.

Powiedział kiedyś p. Bartel, że mamy w Polsce rzeczywistość urojoną i rzeczywistość rzeczywistą. Rzeczywistość urojoną stwarza w Polsce dużo ludzi z obozu radosnej twórczości a także amerykański doradca finansowy rządu p. Deuey, który po trybie... pracowitem zyciu w Polsce wraca uroczystie żegnany obecnie do Ameryki!

Na bankiecie pożegnalnym, urządzonym Nna jego cześć w hotelu Bristol w Warszawie przemawiał min. skarbu Matuszewski, który naturalnie wszystko zło, jakie się w Polsce dzieje, składa na... konstytucję i ordynację wyborczą, uniemożliwiające jakoby utrwalenie się rządu!

Potem zabrał głos p. Deuey, który powiedział m. in., że **Polska zrobiła w ciągu ostatnich 4—5 lat niezwykłe postępy...**

Mowy pożegnalne, bankietowe nie mogą brzmieć inaczej. Pogrzebowe także.

Ze świata legend jest też wzięte zapewnienie, że w niedalekiej przyszłości zagraniczni kapitaliści szukając sposobności ofiarowania pożyczek krajom europejskim, nie ominą też Polski... Zapewne. Nie będzie chyba w Polsce zawsze tak źle.

Ale zagraniczni kapitaliści pożyczili dużo, dużo pieniędzy takim niewielkim państwem, jak Austria, nawet Węgry, jak Jugosławia, omijają tylko skrupulatnie Polskę. Dlaczego?

P. Deuey wie o tem. Sam przecież miał sprowadzić do Polski zagraniczne kapitały, ale mu się to nieudato. Dziś gościnnie podejmowany i uroczystie żegnany opuszcza Polskę, jak człowiek dobrze wychowany, albo zapatrzony w przyszłość swoich interesów.

Jedno tylko twierdzenie p. Deueya było zacierpnięte z rzeczywistej rzeczywistości. Stwierdził mianowicie, że **długi publiczne Polski na głowę mieszkańca są jednymi z najmniejszych w Europie.** Tem stwierdzeniem nie odkrył wprawdzie Ameryki, lecz wyprowadzi z tego p. Deuey fałszywy wniosek, że kapitaliści amerykańscy widzą w tem ostrożną politykę rządu.

Ależ wszystkie kraje, ubogie w kapitały zaciągają zagranicą pożyczki, aby budować, budować! Bo tam, gdzie są inwe-

Wystawa dzieł Wyspiańskiego w Warszawie.

WARSZAWA, 10. 11. (PAT). W sali polskiego klubu artystycznego w gmachu hotelu „Polonia“ w Warszawie otwarta została wystawa dzieł Stanisława Wyspiańskiego. Wystawa przedstawia się bardzo okazale, mimo, iż składają się na nią wyłącznie dzieła pochodzące z prywatnych zbiorów w Warszawie otwarta została wystawa dzieł Stanisława Wyspiańskiego. Wystawa przedstawia się bardzo okazale, mimo, iż składają się na nią wyłącznie dzieła pochodzące z prywatnych zbiorów w Warszawie. Niektóre z nich są mało znane szerszej publiczności.

—o—

JAN KWAPIŃSKI

Z organizacji bojowej P. P. S. pod szubienicę i do katorgi.

(Wspomnienia osobiste).

(Ciąg dalszy).

Dziwna zaiste mowa tych scian poprzez stuk alfabetyczny. Więźniowie porozbiorowej Polski, przebywający w X pawilonie od początku tragedii porozbiorowej aż po rok 1906, zostawili ślady swojego przebywania w tych murach.

Przysłuchiwałem się bardzo uważnie rozmowie zapomocą stukania w ściany i podłogi w sąsiednich celach. Na stole moim alfabet, potrzebny do rozmów, miałem napisany igłą. Rozmawiać przy pomocy stukania nie mogłem, bo w piotrkowskim więzieniu rozmawialiśmy na migi.

Po tygodniu już z pewnym trudem mogłem porozumieć się ze swoim sąsiadem.

Pierwszą noc w X pawilonie spędziłem fatalnie. Długo bardzo nie mogłem zasnąć,

stycje, jest praca, chleb dla wszystkich, rzeczywista radość życia!

Najniższe zadłużenie na głowę w Polsce dowodzi czegoś innego, niż twierdzi p. Deuey: dowodzi mianowicie, że choć szukamy kapitałów, otrzymać ich nie możemy. A dlaczego nie możemy, o tem pan doradca, który trzy lata siedział w Polsce, wie, jak wspomnieliśmy, całkiem dobrze!

Zdemaskowanie kłamstwa i metod B. B. S.

B. B. S. powołany został do życia jako organizacja do rozbijania jednolitości klasy pracującej, a w szczególności P. P. S. i klasowych związków zawodowych. Wobec tego, iż klasa pracująca świadoma swoich celów odwraca się z pogardą od tej lajdackiej organizacji, — B. B. S. usiłuje wszelkimi sposobami wykazać się swoim możnym protektorem pewnymi owocami swojej działalności. Nie mogąc trafić do robotników B. B. S. usiłuje zdobyć ich za wszelką cenę. Terror, bandytyzm, kłamstwo i oszustwo są jedynym środkiem w działalności tej organizacji.

Klasycznym wyrazem metod stosowanych przez B. B. S. jest „Przedświt“, który słownie nazwany został organem „din-tojry“, t. j. szajki bandyckiej. Poziom moralny tego pisma budzi wstręt w każdym szanującym się człowieku.

Często „Przedświt“ przynosi „sensacyjne“ wiadomości o „rozłamach“ w P. P. S., o przystąpieniu organizacji w różnych miejscowościach do „frakcji“ itd. Jaskrawym

Wynik wyborów do kongresu w Stanach Zjedn. stanowi pierwszorzędną sensację polityczną ze względu na dotkliwą klęskę obozu obecnego prezydenta Hoovera, a równocześnie bankructwo tego „opatrnościowego“ męża.

Niedawno Hoover, zanim został prezydentem, cieszył się sławą jedynego kandydata na zajmowane dziś przezeń stanowisko. Pokładano w nim olbrzymie nadzieje, iż pod jego rządami Stany Zjednoczone wejdą na drogę rozwoju i rozbudowy. Poprzedniego prezydenta Coolidge'a uważano za „słabą“ jednostkę, przez wybór Hoovera jako człowieka, cieszącego się opinią męża opatrnościowego wierzone, iż autorytet władzy wzrośnie i będzie to miało decydujący wpływ na dalszy rozwój tamtejszego życia. Liczono się ponadto z dobrem nazwis-

kiem Hoovera w Europie z okresu humanitarnej akcji odżywiania, a tem samem we wzrost międzynarodowego znaczenia Stanów.

Hoover wyrósł na pół-boga, urodzonego na prezydenta państwa.

Kilka lat rządów Hoovera rozwiało wszelkie złudzenia. Dziś jest on w Stanach najbardziej niepopularną osobistością, gdyż skompromitowaną skutkami swoich rządów. Niezadowolony z niego jest nie tylko ogół społeczeństwa, ale nawet stronnictwo republikanów, którego jest czołową postacią.

Właśnie pod rządami Hoovera Stany Zjednoczone przechodzą ciężkie chwile. Wyrazem lamlejszych stosunków jest rekordowa w świecie liczba bezrobotnych, sięgająca ośmiu milionów osób. Życie gospodarcze zostało zahamane, cały system gospodarki amerykańskiej zbankrutował. Kryzys doprowadził do tego, iż tysiące ludzi opuszcza Stany w poszukiwaniu nowego terenu pracy.

Niepopularność Hoovera wyrosła jako kontrast pomiędzy wielkimi nadziejami a smutną rzeczywistością Hoover doszedł do władzy w okresie najwyższego napięcia pomyślniej konjunktury, pod hasłem utrzymania i rozwijania „prosperity“ (pomyślności), pod hasłem stałego podnoszenia stopy życiowej szerokiej mas ludowych. Ale gospodarka rządów Hoovera przekreśliła wszystko. I w tem widzimy zasadnicze przyczyny utraty popularności Hoovera.

Są i dalsze. Hoover okazał się niekonsekwentnym, wielokrotnie zmieniał swe stanowisko i w tem samem podkopał swój autorytet.

Tak było w kwestji absurdalnych podwyżek celnych, na podstawie których Hoover zmobilizował cały świat przeciwko Stanom. Mnożyły się protesty i akty represyjne, wskutek czego Hoover zmuszony był zrewidować częściowo swe stanowisko i cofnąć szereg podwyżek celnych. Podobnie zmieniał swoje stanowisko w licznych sprawach.

Hoover jest klasycznym obrazem skutków rządów „nadzwyczajnego“ człowieka.

Ow przykład amerykański winien być dla wszystkich lekcją pogładową. Mężowie opatrnościowi zawodzą. Gasną ich gwiazdy na tym padole.

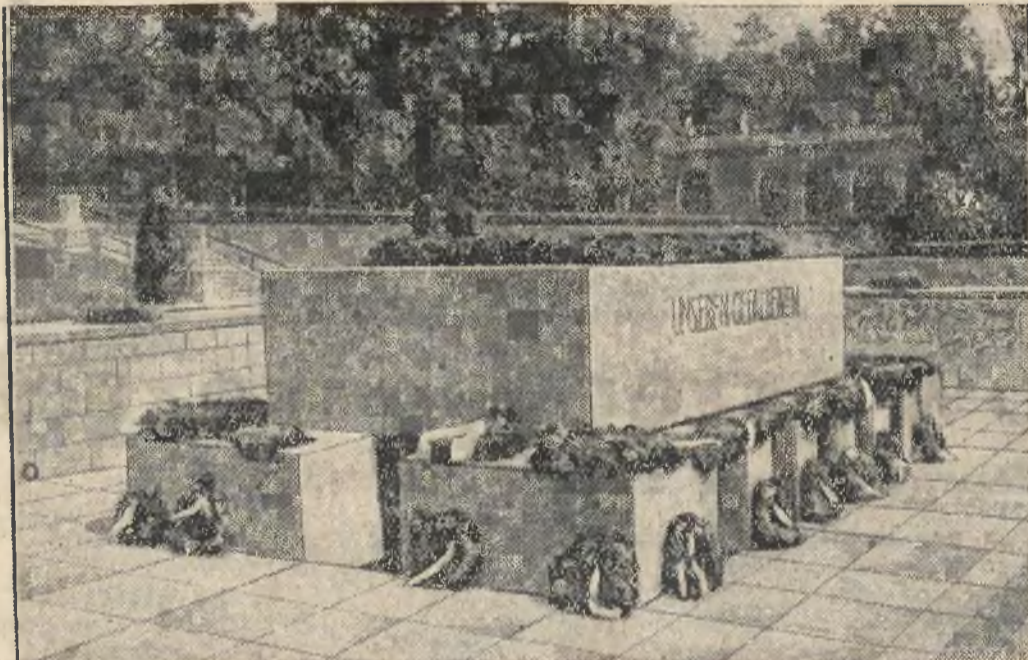
Ostatnie słowo amerykańskiego doradcy rządu.

WARSZAWA, 10. 11. (PAT). Jak podaje „Kurjer Warszawski“ ostatnie sprawozdanie amerykańskiego doradcy finansowego przy rządzie polskim, zawierające również ogólny rzut oka na pracę p. Deueya w Polsce ogłoszone zostanie w dniu 19 b. m. w przeddzień wyjazdu p. Deueya do Stanów Zjednoczonych.

Katastrofa automobilowa pod Stanisławowem.

STANISŁAWÓW, 10. 11. (PAT). Dnia 9 b. m., o godz. 16-tej auto osobowe 48 pp. na drodze Kołomyja — Stanisławów w Słobódce Leśnej przy zahamowaniu zahaczył wskutek śliskiej drogi o stup telegraficzny i wpadło do rowu. 3 oficerów zdołało w ostatniej chwili wyskoczyć bez wypadku, 1 zaś z oficerów wyskakując wpadł pod auto i doznał złamania przedramienia prawej ręki oraz potłuczenia głowy. Rannego odwieziono do szpitala powszechnego w Kołomyji.

Czytajcie Dziennik Ludowy!

Pomnik poległych w Monachjum.

Tak krótki czas tłumaczył się tym, że więźniowie przeważnie w pojedynkę chodzili na spacer, a miejsc spacerowych było mało.

Na podwórku spacerowym ulokowany był zegar, żeby każdy więzień wiedział, jak długo spaceruje.

Zandarm unikał rozmów ze mną, ręką wskazywał na zegar, co oznaczało, że spacer skończony. Monotonnie spędzałem dni i tygodnie w X pawilonie, aż do wręczenia mi aktu oskarżenia, co miało miejsce 23 listopada 1907 roku.

Sąd wyznaczony miałem na 6 grudnia, każda godzina zatem przybliżała rozstrzygnięcie...

Przed sądem trzymałem się całą siłą woli, najgorzej było pomiędzy godziną 3 a 4 po północy, albowiem w tych godzinach wyprawdzano skazańców na stracenie z cel.

Starłem się za wszelką cenę spać w tych godzinach, żeby nie słyszeć szamotania się tych, których wywlekano na stracenie już na pół martwych. Było wielu takich, o których dowiadaliśmy się, że idą na stracenie z okrzyków: „Zegnajcie towarzysze! już Was nie zobaczą!“ „Niech żyje rewolucja!“ „Niech żyje Niepodległa Polska!“

Kto słyszał taki okrzyk, który rozbrzmiewał wśród nocy w murach X pawilonu, ten nigdy nie zapomni głosów tych, którzy u-

mierali za Polskę, wtedy, gdy duży odłam społeczeństwa polskiego kornie zginał głowy przed potęgą Romanowów.

Często, o bardzo często, już jako poseł na Sejm Rzeczypospolitej Polskiej, wspominałem te noce, siedząc na ławie poselskiej i przyglądając się ludziom, którzy byli i są ministrami polskimi! Ili wśród nich było śmiertelnymi wrogami tych wszystkich, którzy z okrzykiem o Niepodległej Polsce umierali na stokach cytadeli!...

Są chwile, że chciałoby się wstać i rzucić w twarz tym intruzom: „Precz z ziemi, krwią i męką nieczenników zroszonej!“

O, gdyby mogli wstać z mogił ci wszyscy,scy, których pomordowano zato, że chcieli być wolni, przemówiliby takim głosem, że niejedyn z tych panów, co decyduje w chwili obecnej o losach Polski, skamieniałby ze strachu!...

VIII

W dniu 6 grudnia 1907 roku, wczesnym rankiem, wyprowadziło mnie z celi X pawilonu na sąd dwóch zandarmów i dwóch żołnierzy do biblioteki oficerskiej, leżącej opodal pawilonu. Skoro tylko wprowadzono mnie do gmachu biblioteki, zjawił się u mnie mój obrońca, p. Leon Berenson.

—o—

